

Cosul zilnic pentru ziua de claca

Fericire pentru toti, fericire pe gratis!

– Arkadi si Boris Strugatki

Citeam zilele astea ca oamenii bogati aleg să fie plătiți pe baza rezultatelor lor, in vreme ce oamenii săraci aleg să fie plătiți pe baza timpului muncit.

Desigur asta explica si faptul ca printre cei mai bine platiti angajati sunt cei din sectorul financiar (burse, banci, asigurari) si cei din vanzari – de regula prin comision din valoarea „proiectului”; in top fiind, cum stim, cei din piata imobiliara.

Intr-o (aparent) alta ordine de idei stau si ma intreb de ce daca tot se zice ca traим in cea mai corecta si generoasa democratie, atata de sociala cu toti cei defavorizati, incat sunt atat de „corect politic” protejate inclusiv aspiratiile (rebotezate chiar ca drepturi, mai nou) tuturor deviantilor, infractorilor si altor excentrici...asta pe

de o parte.

Dar si atata de liberala cu toti baietii destepti, ca toate drepturile de proprietate, folosinta si redeventa se indreapta cu precadere spre sectorul corporatist, in vreme ce toate raspunderile, cheltuielile si frustrarile se indreapta mai ales catre cel public...

Ziceam asadar: oare de ce calcularea faimosului deja „cos zilnic” in functie de care se stabileste mult-disputatul salariu minim pe economie – de la care rezulta, prin sinergia faptelor, si cel mediu, desigur – de ce nu se supune democratic la vot valoare acestui cos zilnic, ci se calculeaza din pix de niste baieti destepti deghizati cand in politicieni, cand in tehnicieni??

Specialisti in nutritie si alte stiinte de savoir-vivre au calculat cosul cu pricina (necesar zi de zi pentru o familie de 4 persoane) undeva intre 20 si 26 de lei; hai sa lasam 26 ca nu ne zgarcim; in trecut fie spus, o ciorba cumparata la impinge-tava e undeva intre 6 si 8 lei, in medie 7, adica 4 ciorbe costa 28 de lei; mai mult decat „generosul” cos zilnic...

Pe de alta parte, zice ca salariu brut in 2016 a ajuns la 1.250 lei carevaszica vreo 886 net; adica fix $886/30=29,53$ lei/zi; deci venitul zilnic al familiei de amarati luate in calcul este de 59,06 lei; din care 26 ar trebui sa-i coste mancarea (cele 4 ciorbe, nu mai mult) pai mai raman 33,06 lei pe zi si daca oamenii sunt veramente cumpatati si nu mai cheltuie nimic, pot aduna intr-o luna 991,8 lei! (acuma, calcul optimist, in ipoteza ca din 4 persoane doi is copii si ceilalti doi is parinti ne-someri, dar ne-calificati si platiti cu minimul pe economie). Uau...

Si iata cum fericita familie ar putea sa-si permita macar o data pe an o scurta vacanta la Ibiza cu cei aprox. 2.674,5 EUR economisiti (668 EUR de caciula mi se pare corect...)

Asta desigur daca cineva le-a platit intre timp chiria,

intretinerea si eventual si biletele de tramvai; din cand in cand...si daca nu locuiesc in canale, ziceam...Dar era sa uit: familia mai primeste si o alocatie lunara de $84 \times 2 = 164$ lei, pentru cei doi copii; e clar, s-au scos!

Desi cam neclara, urata socoteala...

Mai bine revenim la oile noastre si intrebam din nou: de ce nu ii consultam pe cei vizati cat trebuie sa fie cosul zilnic? Nu pe toti 4, ci numa pe ai doi cu drept de vot; si apoi, aia micii poate ar carcoti ca vor si jucarii, si bomboane, chestii; ia sa-si mai bage mintile in cap!

Da, stim...nu e marfa pentru toti; pretul produselor este dat de echilibrul dinamic dintre cerere si oferta, iar salariul de productivitatea muncii, pasa-mi-te. Si marfa nu e pentru toti, dar avem resurse pentru rachete, avioane si portavioane,unii; altii, pentru borduri o data la doi ani, panselute in noiembrie, campanii electorale o data la patru ani si vorba aia....toate alea-alea.

Dar statul nu intervine in economie, nici in stimularea ofertei si nici in impartirea cascavalului privat...zice ca n-ar fi kosher.

Apropos, in RO salariatii primesc 37% din plusvaloarea produsa, iar „capitalul” 63%.

In mUE e pe dos, gulerele albastre 60% si gulerele albe 40%; oare de ce??

Da chiar, care o fi diferenta dintre lucраторii moderni si contemporani si...taranii clacasi? Aia lucrau 3 zile pentru ei, 3 pentru boier si una libera le-o garanta Biserica; acumastia lucreaza 5 zile pentru patron si au doua libere, pe care nu le garanteaza nimenea; pentru ei, ii priveste cand mai lucreaza. Alte diferente mai sunt?

Apropos de cifre...o chestie de-a dreptul intriganta: absolut toate produsele cumparate des, daca nu chiar zilnic, au

preturi aliniate de la 0,5 EUR pana pe la 3, 4, sau 5 EUR...de la o paine sau o bere draft si pana la un mititel, hamburger sau pizza, o merdenea, o dobrogeana; sau un kil de faina, orez sau zahar...ori un litru de vin; sau de benzina. Corelat cu valoarea „cosului zilnic” iata cum notiunea de „tain” revine in actualitate, dar pentru bipezi acuma si nu doar pentru...dobitoace.

Si tot astfel devine evident si de ce din ce in ce mai multi tineri aleg antreprenoriatul, in forme atat de diverse incat „Sistemul” nu mai stie unde sa le incadreze... in locul slujbelor sigure si platite in functie de cosul zilnic (sau de salariu tarifar per ora; sau pe zi de claca; sau pe luna; americanii, finii psihologi – ca sa nu zic snapani – le exprima alora salariul in quantum anual; si ii zice venit...se simte si tugulanu’ redneck mai bine, se crede intreprinzator)...si parintii, care le vor numai binele, sunt foarte ingrijorati; ca nu-i vad in randul lumii. De fapt, ei intorc spatele acestei lumi; si isi fac o alta, iar noi abia acum incepem sa intelegem...

Si asta pentru ca: „Oamenii bogati vad oportunitati. Oamenii saraci vad obstacole.” Chestie de educatie, probabil.

Pentru cursa cu obstacole, te pregateste scoala; scoala publica, pe banii lu’ tata si lu’ mama, te invata cum sa te aliniezi optim; unde vrei tu, e la alegere, numa’ aliniat sa fii; nu te-ai aliniat satisfactor, ai pizdit-o! Sistemul se autosesizeaza!

Pentru chestia cu oportunitatile...e nevoie de after-school; cine isi permite; cursurile dureaza cat viata...

Deci:

Teorema: „Oamenii bogati sunt mai mari decat problemele lor. Oamenii saraci sunt mai mici decat problemele lor.”

Corolar: Si asa trebuie sa ramana!

Ce avem noi aici, Marketing Afiliat sau Spaga?

Mai deunazi constatam ca aceasta natiune mai are ramasa foarte putina zestre din cea cu care a intrat in "tranzitie", adica industrie mai deloc, agricultura cand luata de ape, cand parjolita de seceta, paduri in agonie si turme rare si firave, si alea injurate de oraseanul de tip nou atunci cand sunt intalnite pe asfalt...

Ne mai consolam cu ideea fixa ca romanii sunt un popor de oameni destepti, sau asa ne placea noua sa credem... Ca aceasta probabilitate a fost ori nu a fost vreodata serioasa reiese foarte limpede din cum am ajuns sa traим...

Deci, ce ne mai ramane de facut? pe langa Vanzari, Marketing, Consultanta si alte "Servicii prestate mai ales intreprinderilor"... adica intreprinderilor altora, care le au functionale. A, era sa uit: mai prestam si tinichigerie auto!

De fapt, o tara intreaga nu numai ca practica "marketing afiliat", dar chiar traieste exclusiv din asta si inca din cea mai stupida ipostaza a acestuia: intreg comisionul primit de la cei care isi vand produsele pe teritoriul PATRIEI noi il cheltuim pentru cumpararea respectiv exact a acestor produse, noi fiind de fapt piata; si ne mai miram de cat de prost traим, cu 200 de euroi lunar.

E drept ca ar putea fi mai multi euroi, dar ei sunt si anterior, si posterior si pe tot fluxul dijmuiti de niste talhari ordinari de sorginte loco, alintati duios cu porecla de "baietii destepti" – in aceeasi traditie tampa dupa care hotzul simpatic se cheama "otz"!

Algoritmii dupa care "baietii destepti" functioneaza sunt specifici capitalismului de cumetrie, adica nepublicati, confidentiali si nici nu se pune problema sa fie dati in franciza (club inchis adica, nu se mai fac inscrieri)!

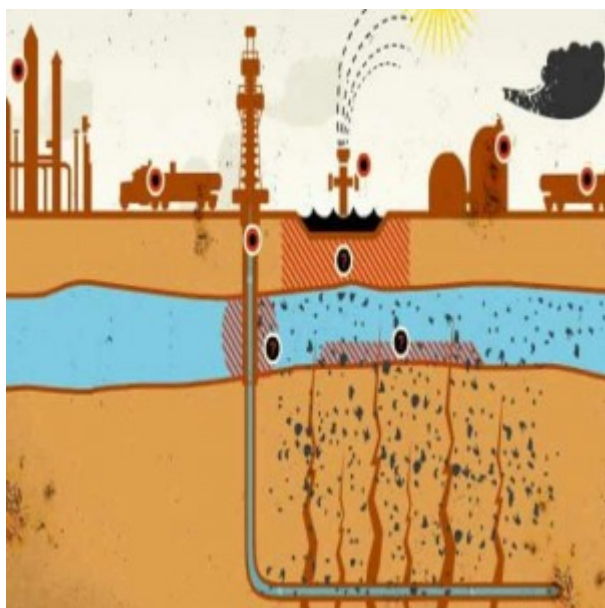
Alegoria cu marketingul afiliat am ales-o asa, ca sa sune mai elegant...ca altminteri, dintr-o perspectiva mai sanatoasa totul se poate explicita mult mai simplu:

O tara intreaga munceste, nu munceste sau mai degraba se afla in treaba, dar oricum pare ca doar ia spaga ca sa faca frumos si ca nu cumva sa deranjeze fluxul de marfuri de import care intra in tara si nici fluxul de bani de export care ies din tara; si cum spuneam, ca in orice stat civilizatat, toata sandramaua e dijmuita, scuze, fiscalizata la greu, ca sa nu fie nevoiti "baietii destepti" sa intre peste noi in casa, ca in Evul Mediu.

Ca urmare, aceasta tara a ajuns sa arate ca o gluma proasta, lumea serioasa cand aude de noi se ia cu mainile de cap, iar natiunea valaha a devenit doar o populatie oarecum bastinasa si cu certitudine fraiera.

In final se pare ca modelul cel mai probabil de "dezvoltare durabila" ce se vrea implementat este ceva asa, ca un mare sat

Viscri de proportii Carpato-Dunarene, dar nu bazat pe traditionala cooperare dintre mesterii si gospodarii sasi si oierii si plugarii valahi, ci "powered by" "cele mai bune practici" ale marilor "democratii" corporatiste, care ne blagoslovesc cu tehnologii "state of the art" si "second to none" cum sunt fracturarea hidraulica, in adancuri si cianurarea iazurilor, la suprafata.

Si in acele locuri ramase neotravite, neimputite si nepustiite (cate vor mai fi) dintre exploatarile care vor aduce lapte si miere atat in conturile acestor binefacatori strategici de pe ambele maluri ale Atlanticului cat si, conform procent, ale "baietilor destepti", ei bine, in acele locuri noi, tzugulanii, avem voie sa prestam turism rural traditional.

Adica acolo, in rural, indigenii ii vor omeni cu covrigi de Buzau, carnati de Plescoi, bulz si tuica de Valeni pe cei cativa turisti rataciti sau aflati in trecere prin "rezervatie". La desert, magiun de Topoloveni, ca de clatite si papanasi ne-am saturat pana si noi!

..acuma, ce, s-a suparat careva? glumeam si io facand un exercitiu de imaginatie..

Oricum, cam nasol scenariul, sper ca n-am stricat ziua nimanui; dar daca ...?

Eu unul sper sa nu apuc ziua aia; si am de gand sa traiesc mult...cat de mult va fi nevoie ☐